

סדר חב"ת

אבי הבן מניח הכסא ליד מקום הברית ואומר בקול רם:

זֶה כִּסֵּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב:

וחוזרים הקהל ואומרים: **זֶה כִּסֵּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב:**

כשמכניסים את התינוק למול יקומו הכל מפניו ויאמרו בקול רם וברננה:

**וְתִלְלוּנָה בְּרוּךְ אֲשֶׁר כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם
מִכָּל עֵין נְעֻלָּם. בְּרָא מִלְאָךְ וְנִגְלַגַל
וְאוֹפֵן וּבְאֲדָם הַשָּׁלֵם. וַיְבָרְכֵם לְאִמּוֹר
פָּרוּ וּרְבוּ וַרְדּוּ בְּעוֹלָם. יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים בּוֹלָם וְתִלְלוּנָה.
אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכַּן תְּצַרִיךְ,
נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בִּיתְךָ, קֹדֶשׁ הַיְכָלְךָ:
וְתִלְלוּנָה.**

מנהג ארץ ישראל שאבי הבן מחזיק את הנימול לכיוון מזרח,
ואומר פסוק בפסוק. והקהל אחריו:

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֱדָנִי אֶחָד
אֱדָנִי מִלֶּךְ אֱדָנִי מִלֶּךְ אֱדָנִי יְמִלּוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
אֱדָנִי מִלֶּךְ אֱדָנִי מִלֶּךְ אֱדָנִי יְמִלּוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
אֱנָא אֱדָנִי הוֹשִׁיעָה נָא: אֱנָא אֱדָנִי הוֹשִׁיעָה נָא:
אֱנָא אֱדָנִי הַצְּלִיחָה נָא: אֱנָא אֱדָנִי הַצְּלִיחָה נָא:**

ויתפלל לה' יתברך תיכף לאחר המילה, שיתן לו ה' יתברך להילד נשמה קדושה,
ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, ויברך את הילד, וכן יתנהו לאחרים לברך
אותו, וכן איתא בתרגום יונתן פרשת ויחי בפסוק (מח ב') "בך יברך ישראל
לאמר וגו'" וברכון בית ישראל ית' ינוקא ביומא דמהולתא למימר וכו'.

(של"ה הקדוש מס' חולין פרק גר מצוה)

אחר הברית יתפללו האב והמוהל תפלה זו

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיֵהָא חָשׁוּב
וּמְרַצָּה וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ בְּאֵלוּ הַקְּרִבְתִּיהוּ לְפָנֶי בִּסְא
בְּבוּרְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלַח עַל יְדֵי מִלְאָכֶיךָ
תְּקַדְוִשִׁים נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה לְבָנִי (המוהל אומר
לפלוני בן פלוני) הַנִּמּוּל עֲתָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְשִׁיתִיךָ
לְבוּ פִתּוּחַ בְּפִתְחוֹ שֶׁל אוֹלָם בְּתוֹרְתְךָ תְּקַדְוִשָׁה
לְלִמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת, וְתֵן לוֹ אַרְיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים, תִּימִם שֶׁל יִרְאֵת חֲטָא תִימִם שֶׁל עֲשֵׂר
וּכְבוֹד תִּימִם שֶׁתְּמַלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לְבוּ לְטוֹבָתָה. אָמֵן,
וְכֵן יְהִי רְצוֹן:**

ברית מילה כהלכתה

המכון המקצועי הראשון להכשרת מוהלים

בראשות המוהל מומחה

הרב יחזקאל קיין

ת.ד. 9339 בית שמש

האב ממנה את המוהל להיות שלווחו, והמוהל מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל הַמִּילָה:**

אם אבי הבן המוהל מסיים: למול את הבן:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ.**

והעומדים שם עונים: אמן. בשם שהכנסתו לברית, בן תכנסהו לתורה ולמצוות ולחפה ולמעשים טובים. אמן.

ואחר כך מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה: אָמֵן.**

ואח"כ קורא שם לתינוק ואומר. בוא בברית (פלוגי):

וגם העומדים אומרים. בוא בברית (פלוגי):

אהוב יברך הילד הנימול הזה ותהיה מילתו לתרופה ברוך.. גיבור.. דגול.. הדור.. ותקן.. זכאי.. חסיד.. מהור.. יחיד.. רפא ירפא..

ואומרים מזמור זה יחד בקול רם:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָל יָרֵא יי הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יָגִיעַ כַּפִּיד
כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לֶךְ אֲשַׁתֵּךְ כַּנֶּפֶן פּוֹרִיָה בִּירְכָתִי
בִּיתֶךָ בְּנִיד כַּשְׁתִּילִי וְתִים סָבִיב לְשׁוֹלְחֶנְךָ: הִנֵּה כִי בֵן יְבוֹרֵךְ
גֹּבֵר יָרֵא יי: יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ: וְרָאָה בָּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:**

ואחר גמר מעשה המילה מברכים על כוס יין ברכות אלו:

המברך מחזיק את כוס היין בימינו ואומר סְבִרֵי מְרִנָּן, ועונים. לְחַיֵּינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַנֶּפֶן:

מחלקים הדסים וכדומה ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ יְדִיד מִבְּטָן,
וְחָק בְּשָׂאֵרוֹ שֵׁם, וְצִאֲצָאוֹ חֲתָם בְּרִית קִדְּשׁ. עַל
כֵּן בִּשְׂכַר זֹאת, אֵל חַי חֲלַקְנוּ צִוְּנוּ בְּצוֹאת קְדוּשִׁים לְהַצִּיל
יְדִידוֹת שְׂאֵרְנוּ מִשַּׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּבִשְׂרָנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, כּוֹרֵת הַבְּרִית:**

ואומר תפילה זו כוללת לנימול ולילדת:

**תִּשְׁתַּלַּח אִסּוּתָא דְחַי וְדַרְחֵי מִן קִדְּשׁ מִיִּמְרָא דְשִׁמְיָא, לְמַפְרָק וּלְשִׁיבָא
וּלְאִסְפָּאָה לִינּוּקָא דְחַי דְאִמְהִיל לְקַבְּלוֹ וּלְאִמְיָה דְיִנּוּקָא דְחַי
דְּהִיא צְרִיכָה אִסּוּ בְּיִשְׂרָאֵל. יְסִי יְתֵהוּן מְרִי שְׁמִיָּא וְרַחֵם עֲלֵיהוֹן. וְיַחֲסוּן
כְּמָא דְאִתְסִיָּאוּ מִי מְרָה עַל יְדֵי מוֹשֶׁה, וְכִמְיָא דִּירִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁעַ. וְתֵהִי
קֶצֶף לְעַקְתֵּיהוֹן לְרַחֲמָא עֲלֵיהוֹן, וְתִקְרַב וְתִיַתִּי אִסּוּתֵהוֹן אִסּוּ שְׁלָמָא קְרִיבָא.
בְּעִגְלָא וּבְזִבְזֵן קְרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:**

ומסיים בתפלה זו:

**אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קָיָם אֵת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאֲבֹי וּלְאִמּוֹ,
וְיִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (פלוגי) יִשְׁמַח הָאִישׁ בְּיוֹצְאֵי
חֲלָצִיו, וְתִגַּל הָאִשָּׁה בְּפִרְיָהּ בְּמִנְהָ, כְּאִמּוֹר: יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ.
וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: וְנִאָּמַר: וְאֵעֲבֵר עֲלֶיךָ וְאִרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ,
(המוהל ממענים פעמיים, מעט מאצבעו לתינוק, כשאומר פסוק זה) **וְאָמַר לֶךְ בְּדַמְיָךְ
חַי, וְאָמַר לֶךְ בְּדַמְיָךְ חַי:** וְנִאָּמַר: זְכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּכָר צִוְּהָ
לְאֵלֶיךָ דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֵת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וְיַעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: **הוֹדוּ לַיי בִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ:** (פלוגי) הַקָּמֵן הַשֵּׁם יִגְדִּלְהוּ, כִּשֵׁם שְׁנַנְגָם לְבְרִית, כֶּךָ
יְכַנֵּם לְתוֹרָה וּלְמִצְוֹת וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רְצוֹן
וְאִמְרוּ אָמֵן. נוֹתָן יוֹן מַהְכּוֹם לְכּוֹס קָטָן וּמִשְׁגֵּרוֹ לְיוֹלְדֵת וְשׁוֹתָהּ וְנוֹתָן לְאַחֵרִים לְשִׁתוֹת:**

בציאת התינוק ממקום הברית אומרים:

**וְתַלְלוּיָהּ הַיֶּלֶד הַנִּימּוֹל הַזֶּה יְבָרְכֵהוּ אֵל רַם. וְיִתְפַּדֵּךְ
בְּכַרְפַּת מוֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם, וּבְכַרְפַּת מִי שְׁנַנְגָּה עֲלָיו בְּפֶדֶן
אָרֶם. וְתַלְלוּיָהּ: (קדיש)**